

בס"ד כד' כסלו ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:22
צאת השבת - 17:14
רבנו תם - 17:45
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 846
@ השבת "מברכין החדש". ל"א "צדקתך"
@ ר"ח טבת יחול ביום שישי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
לפרנסה טובה לבשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מפטירין: "כה אמר" (עמוס ב') מוצאי שבת נר ראשון של חנוכה

פרשת וישב

ויהי ד' את יוסף ויהי איש מצליח... וירא אדניו כי ד' אתו" (ל"ט ב' ג')
רש"י: שם שמים שגור בפיו. מכלל האמונה בהש"ת שיאמר אדם על כל פעולה שרוצה לעשות - אעשה זה אם ירצה השם, וסימן לזה "עצת ד' היא תקום", "היא" ר"ת אַם יֵרָצָה ה' אזי יתקיים. פירש רש"י: שבכל ענין שבעולם ובכל מעשה אמר אם ירצה ד', בעזרת ד', ולכן הוא איש מצליח. (של"ה הקדוש)

- מלבי"ם הפרשה:**
- ← קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
 - ← מכירת יוסף.
 - ← יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
 - ← קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
 - ← קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
 - ← יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
 - ← פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

פרפראות לחנוכה

"ויהי כמשלש חדשים... ויאמר יהודה הוציאוהו ותשרף"
אומר הישילטי גיבורים" בפרשנו יש רמזים לחנוכה:
א. "ויהי כמשלש חדשים" לאחר יום בריאת העולם (כ"ה באלול עד כ"ה בכסלו). **ב.** "ויאמר יהודה", מרמז על הנאמר בגמרא "אמר רבי יהודה חנווני שהדליק נרו (נר חנוכה) מבחוץ ונשרף הפשתן פטור. (ב"ק. כב)
ג. "הוציאוהו ותשרף", מרמז על כך שמצות נר חנוכה היא על פתח ביתו מבחוץ. **ד.** "ותנח בגדו אצלה עד בוא אדוניו אל ביתו". "ותנח" ר"ת=ותדליק נר חנוכה. **ה.** "ועד בוא אדוניו אל ביתו", זמן הדלקת הנר עד שתכלה רגל מן השוק.
ו. "שובו שברו לנו מעט אוכל", שמעתי מפרשים שהפסוק שלפנינו מרמז על מספר הנרות שמדליקים בחנוכה. המילה "לנו" היא בגימטריא 86 ואם מחלקים 86 לשניים יצא 43. זו הכוונה ב"שברו לנו" לשבור/לחלק את התיבה "לנו". **ז.** "מעט אוכל" לומר שיש להוסיף את האות הכי קטנה שמילה "אוכל", דהיינו להוסיף א'. ביחד יצא לנו 44 שזה בדיוק מספר הנרות שמדליקים במשך כל חג החנוכה יחד עם השמשים.

פינת הניבים והפזמונים

בְּרַחַל בְּתֵד הַקְּטָנָה = בְּתַנְאִים בְּרוּיִם וּמְפוֹרָשִׁים הֵיטֵב.

זוגמה: השוכר בקש מן המְשֻׁכֵּר: "כְּתוּב לִי, בְּבִקְשָׁה, אֶת כָּל פְּרִי הַהֶסֶפֶס בְּרַחַל בְּתֵד הַקְּטָנָה".
מקור: "וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת-רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹד שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֵד הַקְּטָנָה" [בראשית כט, יח] - בְּשִׁבִיל שְׂאֵנִי יוֹדַע, שְׂאֵנִישִׁי מְקוֹמָד רַמְאִים, לְפִיכָד אֲנִי מְבַרֵר עֲסָקִי עִמָּךְ: אֶעֱבֹדךְ... בְּרַחֵל - בְּרַחֵל וְלֹא בְּלָאָה, בְּתֵד - שְׁלֹא תֵבִיא אַחֲרַת מִן הַשּׁוֹק וְשָׁמָּה רַחֵל, הַקְּטָנָה - שְׁלֹא תַחֲלִיף שְׁמוֹתָן זוּ בְּזוּ [בראשית רבה, ע]. (ניבונכו)

"וישב יעקב" (ל"ז א')

רש"י: בקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף. הנה חינוך הבנים צריך להיות בראש דאגות האדם, אל לו להסתפק בשלמות עצמו, אלא עליו להשקיע מחשבותיו בהדרכת אחרים ובעיקר בניו אחריו. וזה י"ל הפי' "וישב יעקב" יעקב אבינו סבר לעבוד את הש"ת ולדאוג רק לשלמות עצמו, קפץ עליו רוגזו של יוסף והוכיחו שיש הכרח לדאוג לבניו ולהדריך גם אחרים.

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו" (ל"ז ג')
מובא בילקוט: למה אהבו מכל בניו? אם משום שהיה בן זקונים, הרי בנימין צעיר ממנו. אלא, לפי שראה ברוח הקודש שעתיד למלוך. ואפשר לומר, רמוז בתיבת: מכל, שהוא אותיות: מל"ך. כי היא לעצמה נראית כיתרה, שהרי מספיק לומר "וישראל אהב את יוסף מבניו". אלא, כתב תיבת "מכל" לתת טעם למה אהבו. (בכור יעקב)

"ועתה לכו ונהרגוהו ואמרנו היה רעה אכלתהו"
חשבו האחים לומר לאביהם כי חיה רעה אכלתהו הוא על לשון הרע, ראוי להשליכו לכלבים. היות כי יוסף סיפר לשון הרע כמו שכתוב: "ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם". לכן, האחים בחרו לומר לאביהם כן, כדי שלא יחשוד בהם שהם הרגוהו אלא שזה עונשו של המביא דיבה, וברמז אמרו חיה - היינו כלב, רעה - כלומר, בעון לשון הרע.

"איה הקדשה היא בעיניי על הדרך"
מסביר הישמח לב" שהפסוק מלמדנו כיצד זוכים לקדושה? "היא בעיניי על הדרך", דהיינו, ע"י שישמור האדם את עיניו בדרך מראות ברע. כי שם אורבים לאדם ניסיונות. ולאיש כזה מגיע ש"קדוש יאמר לו" (ישעיה ג ד)

הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

”בניד בשחילי זחיס” - חינוך

טיפים להורים בחופשת החנוכה

= **נר (טיפ) ראשון** - להיות הורה יוזם מוביל: אל תחכו לחיכוכים שיופיעו כמו בכל חופשה. צפו מראש את נקודות המחלוקת לגבי ההתנהלות עם הילדים.

= **נר (טיפ) שני** - שבו עם הילדים, תאמו איתם צפיות, תארו להם איך אתם רואים את ההתנהלות בחופשה. ככל שתשתפו יותר את הילדים בהחלטות תזכו לשיתוף פעולה איתם.

= **נר (טיפ) שלישי** - ערכו הסכמים בניכם ובין הילדים ותווכו הסכמים בין הילדים (איך מתחלקים התפקידים בבית וכל המטלות), בשלב השני תלו את ההסכם או הטבלאות על המקרר שיהיה נגיש בכל רגע. בשלב שלישי קיבעו עם הילדים מה קורה כאשר מישהו מפר את ההסכם.

= **נר (טיפ) רביעי** - שיגרה חשובה ונוחה לילדים ולנו, ולמרות זאת יש חשיבות לשבור שיגרה בזמן חופשה. כדאי ורצוי לטייל איתם ולגרום להם הנאה.

= **נר (טיפ) חמישי** - גם אם אתם עובדים קחו יום חופש או חירו הביתה מוקדם יותר וצאו איתם לטייל.

סגולות ליהג הזוכה

חשוב ביותר להשתדל מכניסת חג חנוכה עד צאתו לא התלונן בכלל ובכל פעם שאתה רוצה להגיד: "אני רוצה ש... תגיד": "הי, אני מרוצה ש..."

כל יום לאחר הדלקת נרות החנוכה:

- א. לשבת חצי שעה ליד הנרות הדולקים - ולא לעשות שום מלאכה. להסתכל על הנרות ולהתפלל, חכמים אומרים שיש 36 מלאכים מרחפים שלוקחים ממך פתקאות ומעלים אותם ישירות לקב"ה. כשרואים את האור בחנוכה אנו זוכים מזה לחוכמה ותבונה יתרה.
- ב. סגולה לזכות בילדים חכמים וצדיקים, ולזיכרון חזק להדליק בשמן זית זך כתית.
- ג. לשבת מול הנרות ולהביט בשלהבות זה מוחק מראות לא צנועים.
- ד. לבקש על הזיווג בערב שבת של חנוכה ולהגיד: "הי תזכני בבניין שלם".
- ה. להגיד כל יום מייד אחרי ההדלקה את הפרקים הבאים בתהלים: צ' (רק הפסוק האחרון) "ויהי נועם", צ"א להגיד את הפרקים האלה 7 פעמים בקול רם ועוד פעם נוספת בשקט. ל', ל"ג, ס"ז, י"ט בצורת המנורה, ק', קל"ג.

כל הישועות והברכות כיגאל ויעל כריאף שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. ולזיווג הגון לאלעד ולעמית וברכה והצלחה להודיה. ולמאור ורויטל בן זכר	רפואה שלימה גיא יוסף בן גלית היינ הקב"ה ישלח מזוור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"ה גדינו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות, פרנסה טובה אושר והצלחה	פרכה והצלחה לברך סיון ואזינו היינ על הסיוע לזיכוי הרבים שיזכו לבן זכר במהרה, ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה, אושר ושלווה ויתגשמו משאלותם לטובה. וברכה לאליה-מרים ותהל שיעליו בכל מעשיהם	פרכה והצלחה שבהאי ושרה מוסאי שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה לשנים רבות וזיווג הגון עוד השנה לאייל	שיעור התורה הגדול בתבל מקום מיוחד לנשים ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

קוף יוסף וקוף אנה, קוף חנון וקוף סלי מזל טוב ואיחולים לבביים אפרים ורחל יצחק-פור היינ שמעון ורחל אסיג היינ לנישואי ישראל-מאיר עם איילת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"	זמני התפילות בחנוכה בבית הכנסת "אוהל מועד" יבנה 16:10 - מנחה 16:40 - ערבית וחלוקת סופגניות. בערב שבת פרשת "מקץ" מנחה מוקדמת בשעה 12:30	רפואה שלימה לשרה חמיאס בת סיגל מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גדיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. וברכה והצלחה לבעלה יצחק ולבתה	פרכה והצלחה לג'רשון וסימה אהרון על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו בזוע קודש בר וקימא, ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה, אושר ושלווה ויתגשמו משאלותם לטובה.	כל הישועות והברכות לאליה ושושנה יעקובי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. לרפואת נאית נורית בת גולשן להבדיל לעיני מרדכי בן ציפורה ז"ל

לעי"נ הצנועה והענוה שרה אליאס בת מרגלית ז"ל כאי כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה	לעי"נ החסיד והענו רחמים למעי בן מאיר ז"ל. כהי כסלו פקידת שנתה שימליץ טוב בעד משפחתו	לעי"נ החסיד והענו מרדכי מורד יעקובי בן ציפורה ז"ל. כטי כסלו פקידת שנתו האזכרה תתקיים ביום רביעי כח' כסלו בשעה 19:15 שיעור וברכות בבית הכנסת "עוזא הסופר" יבנה שימליץ טוב בעד משפחתו	פרכה והצלחה לשמואל ורחל אהרוני שיזכו לבנים זכרים במהרה ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים טובות ונעימות וברכה והצלחה לבנותיהם	פרכה והצלחה בשורה משמחת לילדים כגס תהיכלים עלצק יתקיים ביום ראשון כ"ה כסלו בשעה 17:30 אולמי מאי-ספייס, הפרת 1 יבנה במעמד רבנים ואישי ציבור נכבדים. מופע קסמים של שימי אילוזיני פרסים, ממתקים והפתעות. פרטים: 050-9435597

שבת שלום זמבודק	
לעי"נ נשמת :	רפואה שלימה והחלמה מהירה :
משה גמזו בן שרה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת תנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסניה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל	הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל ניסן אברהם בן נהיית ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל שרה מוסאי בת סרור ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל נגוס דודי בת שרה ז"ל אילנה גולברי בת טרון ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל

שלמה לארי בן מרים היינ
 משה נאמן בן מרים היינ
 אברהם נאמן בן מרים היינ
 מרדכי עמרני בן רבקה היינ
 ישראל פריג רפאל בן מרים היינ
 הנוראי-חנניה בן דינה ומיכאל היינ
 באבאי באבאי בן מורורי היינ
 לירן מלכה בן ריטה ועמרם היינ
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה (המשך)

א - בכל יום משמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל בברכות לפניו ואחריו.

ב - בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

ה - נוהגים להרבות בצדקה לעניים בימי החנוכה.

ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומר, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומר. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתייתיה בן יוחנן".

ח - ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

ט - פשט המנהג להדליק נר חנוכה במוצאי שבת בבית הכנסת, קודם שהשליח צבור מבדיל על הכוס, אבל המבדיל בביתו, להוציא את בני ביתו ידי חובתו יש לו להקדים הבדלה לפני הדלקת נר חנוכה.

י - הנוהגים בכל מוצאי שבת שלא לעשות מלאכה עד שיעור שעה וחומש, כשיטת רבינו תם, ומרן השלחן ערוך, גם במוצאי שבת חנוכה לא ישנו מנהגם, בדבר הדלקת נרות חנוכה, שאין זו סתם חומרא בעלמא, אלא חובה קדושה לכל יראי ה' וחושבי שמו, בהיות שהרבה מאוד מרבתינו הראשונים סוברים להלכה כדעת רבינו תם בזה, וכן הרבה מגדולה האחרונים, והמחמיר בזה ישא ברכה מאת ה'.

יא - אין מברכים בהבדלה "בורא מאורי האש" על נר חנוכה, שאין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו, ובשמן הזה שמדליקים בפנים, ואין לו נר אחר, יש אומרים שאפשר להקל לברך בורא מאורי האש על נר חנוכה, בשעת הדחק.

יב - בשעה שרוכשים שמן זית עבור הדלקת נרות החנוכה בלבד, האם השמן נחשב הוקצה למצותו כמו שמן שדולק בכוסיות החנוכה ואסור בהנאה? אין לאסור את אותו השמן, משום שאנן סהדי שלמרות שפירש ואמר שקונה את השמן לכבוד נרות החנוכה, אין כוונתו להקצות גם את מה שיישאר אחרי החג, אלא כוונתו לשמן שצריך להדלקת הנרות.

ה'דעת? סיפור מזההפטרות

מפסירן: עמוס פרק ב' פסוק ו'

בפרשתנו: לאחר שהשבטים השליכו את יוסף לבור על חלומותיו, החליטו האחים למכור את יוסף לישמעאלים תמורת עשרים כסף. **בהפטרות:** מזכיר עמוס הנביא כמשל את מכירת יוסף. "על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים".

עמוס הנביא היה משבט אשר, עשיר מאד ועסק ברעיית צאן. כמו שנאמר "ויקחני ה' מאחורי הצאן ויאמר אלי לך הנבא על ישראל" (עמוס ז' טו') והתנבא בתקופת בית ראשון כשמלך ירבעם בן יואש על ישראל, ועזייהו מלך על יהודה. בזמנו ממלכת ישראל הגיעה לפריחה כלכלית ומדינית. גדל כוחם של העשירים, שעסקו את העניים. והמצוות שבין אדם לחברו נרמסו והרמה המוסרית הייתה בשפל המדרגה. העניים נאלצו להלוות מהעשירים בריבית גבוהה וכאשר לא היה להם לפרוע את החוב היו העשירים גוזלים את שארית רכושם ומוכרים את העניים לעבדות בחסות השופטים אשר הטו את הדין בעבור שוחד שקיבלו מהעשירים. מפרש המלבי"ם על הפסוק "על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים" אלו הדיינים והשופטים. והנביא אומר לעם ישראל שהמצב הטוב הזה לא ימשך הרבה זמן, כי בגלל חטאיכם ה' יביא עליכם פורענות על חילול שמו יתברך ועל שהנביאים הוכיחו אתכם ללכת בדרכי ה' ולא שמעתם בקולם.

עמוס התנבא לא רק על עם ישראל אלה גם על דמשק, עזה, צור, אדום ובני עמון ומואב. המיוחד בנבואתו של עמוס שהוא משתמש במשלים ובדימויים. על כל נבואה ונבואה הזכיר את החטאים שעשו "על שלושה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו". על שלושה - אלו עברות חמורות עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. ועל ארבעה זה חמס - על זה נגזר דינם כמו בדור המבול כי ה' שונא חמס "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" (רד"ק).

סיכום: הנביא מתריע, כמו בקנאת האחים שמכרו את יוסף נענשו וירדו למצרים, כך בניהם עם ישראל ממשיכים בשנאת אחים וזה יוביל לפורענות וגלות.

קשר נוסף בין הפרשה להפטרות הוא על דרך הניגוד. בסיפור יוסף ואשת פוטיפר אנו רואים כיצד מתגבר יוסף על יצרו. לעומת יוסף שעליו נאמר: "ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה", אומר הנביא: "ועל בגדים חבולים יטו אצל כל מזבח". לפי המדרש הפטרות רומזת למכירת יוסף ולקורותיו במצרים. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

שתיקה שווה זהב

הכל יכול היה להיות ורוד וקסום, אבל כבר למדנו היטב על בשרנו, כי תוכניות קסומות וצבעוניות לחוד ומציאות לחוד, ואין השניים משיקים זה לזה.

עדה נכנסה לחופה עם המון ציפיות, והיה לה על מה לסמוך. החתן היה בחור נפלא באמת, איש חרוץ ואמין, קובע עיתים לתורה, ועם המון רצון טוב להקים בית יהודי נאמן, ולחנך את דור הישרים שיקבלו מן השמים להיות בני תורה עושים רצון קונם.

האמת ניתנת להיאמר, הפתיחה בשנים הראשונות בהחלט ענתה על עיקרי התוכנית. נחמן היה בעל טוב ומסור, שקונה לה מתנה בחג, תכשיט או בגד, אחר-כך הפך לאבא שופע חן וחסד לעולליו, חמישה בנים שנולדו זה אחר זה, סמוקי לחיים וחייכנים לעילא. הפרנסה אמנם דחוקה הייתה אבל האור היהודי שבקע מן הבית החביב הזה, האיר על כל סביבותיו.

דא עקא, שלאחר הגעתו לעולם של מנחם עוזיאל, נפל מצב-רוחו של נחמן. שעות ארוכות הוא היה ישן על מיטתו, בקושי שתה, בקושי אכל, רזה מאד, רופא המשפחה המליץ על בדיקת מומחה שינסה לאתר מה כואב לנפשו. כן, נפשו כואבת ודואבת. צל ענק וסמך עטף את ליבו של האיש היקר הזה, ולא אפשר לו לצמוח, לבלב, להמשיך במסכת חיים של בית יהודי.

דוקטור ירחמיאל אנטובסקי הוריד את משקפיו, תופף באצבעותיו בעצבנות על השולחן ואמר בשיא העדינות, "תראי גברת עדה... זה דורש אשפוז, לפחות בשלב הראשון... צריך טיפול תרופתי מתאים... את מבינה? האישיות של בעלך השתנתה..."

מצבו של נחמן החמיר מאד, והאשפוז הפך לארוך וממושך, דבר שדרש ממנה כוחות נפש עצומים להתנייד מן הבית לבית החולים, לגדל חמישה עוללים, לצנוח לבור ללא תחתית של פרנסה דחוקה, ותקווה מפעמת שיבריאה, שיבריאה שיבריאה!!!

היא לא התלוננה. קיבלה עול מלכות שמים באהבה. זו משימת-חיים מעבר לתמיכה בנחמן, להמשיך לטפח ולגדל חמישה ילדים צדיקים, שיעשו רצון אביהם שבשמים. יש חיים של לבד. אין בעל חולה אלא לאשתו. מן אישה נשואה, שאין לה בעל עפ"י גברי הכתובה... לא בדיוק מוגדרת, אולי עגונה, אולי אלמנה, אולי גרושה. מסע חיים לא פשוט כלל וכלל. אבל אם מן השמים רוצים כך, לעדה אין תלונות, ומה אנו נענה אחריה?

שנה חלפה ועוד אחת. נבנתה לה סוג של שיגרה ומאבק קיומי-חינוכי יומיומי. אבל כשהגיעו החגים, היא חשה צביטה בלב. היא לא מלאך, הרבנית שלה אומרת לה, "אין קשה, קשה יש רק בלחם. וכשקשה מתגברים". היא ניזכרת דומעת ועצובה במתנות שהגיש לה נחמן בערבי חגים, "תנחשי, זו סיכה או טבעת, עגילים או צמיד?" אף פעם לא הצליחה לנחש. תמיד הוא הפתיע. המתנות הללו, הצנועות, מילאו את ליבה באושר עצום, בחדווה של אישה שמעריכים אותה, שמכבדים אותה, שיש לה על מי להישען.

אחרי חמש שנים ללא נחמן בעלי, הוזמנתי לאירוע משפחתי, הקרוי 'חינה'. אני גרה אי שם בצפון הארץ, ונסיעה לירושלים עיר הקודש דורשת הרבה זמן וכסף. אך מכיוון שהיה לי הרבה הכרת הטוב לאמא של הכלה, העברתי את ילדי להשגחת השכנה הטובה שלי. בטקס של אירוסין מורחים חינה על כף יד הכלה, מנהג טיפוסי. עמדת בתור כמו כולך, כדי להשתתף בטקס,

לפתע שמעתי את אם הכלה קוראת לעברי בקול רם, כשכולן שומעות "עשי לי טובה עדה, אל תגעי בחינה, אינני מסכימה שאישה גרושה, או כזו שאין לה בעל תגיע בכלה... זה לא משפיע טוב על מזלך". התפללתי שהאדמה תפתח את פיה ותבלע אותי חיה. עדיף למות מאשר הלבנת פנים, לא כך? אינני גרושה, אינני אלמנה... נפל בגורלי מצב משונה... העלבון צרב את נשמת, לרגע חשבתי לקחת את המתנה לצאת בהפגנות מן האולם ולהפליט מילה או שתיים כמו, "תתביישי לך, הלבנת את פניי והקב"ה ישלם שכרך מושלם". חץ מכאיב פילח את ליבי וסירב לצאת. העדפתי לשתוק והתיישבתי בקצה כיסא ליד הכלה, אך גופי רעד. ליבי פעם מיליון פעימות בדקה, ורק היה חסר שאתעלף. "אני אשמה שבעלי חולה? שתפנה לבורא עולם". רקדתי עם הכלה והמוזמנות, ולאחר מכן נסעתי בחזרה לביתי נעלבת ופגועה, מבלי שאף אחת הרגישה שבעצם אני שבר כלי.

בנסיעה חזרה באוטובוס הבטתי דרך החלון בכוכבים הרוטטים ולחשתי לריבונו של עולם, "קשה לי אבא שלי שבשמים. אני לא מתלוננת, אבל אתה אבא, ואם אתה אבא של יתומים ואלמנות, אז אני רוצה להרגיש שאתה מרוצה ממני... שאני עושה לך נחת... שאני עומדת בניסיון... ואני מתחננת לפניך שתוסיף לי כוחות מיוחדים להמשך המסע".

למחרת בצהריים התקשרו אלי מחנות תכשיטים מחיפה, והודיעו לי לקונית: "גב' עדה, במלאת עשור שנים לחנות שלנו, עשינו הגרלה ובה השתתפו כל הקליינטים שלנו מיום הפתיחה ועד היום. את עלית בגורל. מחכה לך אצלנו תכשיט יוקרתי, מזל טוב".

מעולם לא קניתי בחנות הזו... מעניין. האמת היא שחשבתי שמישהו מתלוצץ על חשבוננו... חודש ימים דחיתי את הנסיעה לחנות המדוברת, עד יום לפני הבר-מצווה של הבן. הגעתי לחיפה, רכשתי לו בגדים, ומעבר לרחוב ובחנותי בחנות המדוברת. בדחילו ורחימו פניתי למוכר ועדכנתיו, "התקשרו אלי ואמרו שזכיתי בהגרלה... זה נכון?!" "את גברת עדה?" שאל.

"כן", אישרתי והוצאתי תעודת זהות. הוא בדק את הפרטים ומלמל, "מחכים לך כבר חודש ימים". הוא הוציא מאחת המגירות קופסה מהודרת והניחה לפני. פתחתי ועיני נצצו. שרשרת זהב איכותית ובוהקת ועליה חמישה יהלומים משובצים על טס של כסף. "זו שרשרת ששווה למעלה מ-1,500 דולר" אמר המוכר. "מה פתאום זכית?" שאלתי את המוכר.

המוכר פתח את המחשב ודפדף. "גבירתי, רכשת כאן תכשיטים לפחות חמש פעמים בשנת... ובשנת... והפרטים שלך טמונים בארכיון שלנו... נכון שבחמש השנים האחרונות לא הגעת אלינו, אבל ההגרלה תקפה לגבי כל הקליינטים שלנו מיום הפתיחה. מזל טוב".

לפתע קלטתי מה התרחש. נחמן, בעלי שיהיה בריא, רכש לי מכאן תכשיטים בכמה מאות שקלים. הוא תמיד שילם במזומן, ועל הקבלה ביקש שיכתבו את שמי, עדה. למה? לא יודעת. הרמתי מבט אל שמי התכלת ולחשתי, "ריבונו של עולם, אבא שלי שבשמים, תודה על המתנה ממך. תודה גם לנחמן ששלח לי דרך עוד מתנה. תברך אותו ברפואה שלמה... הטלפון מצלצל ועל הקו הפרופסור מבית החולים. גשי לבית החולים חל שיפור במצב בעלך והוא מבקש לראותך... אבא שבשמים, אני מרגישה שאתה מרוצה ממני, אתה לוחש לאוזני - שתיקה שווה זהב... תודה ושוב תודה! (קובי לוי)